

GŁOS

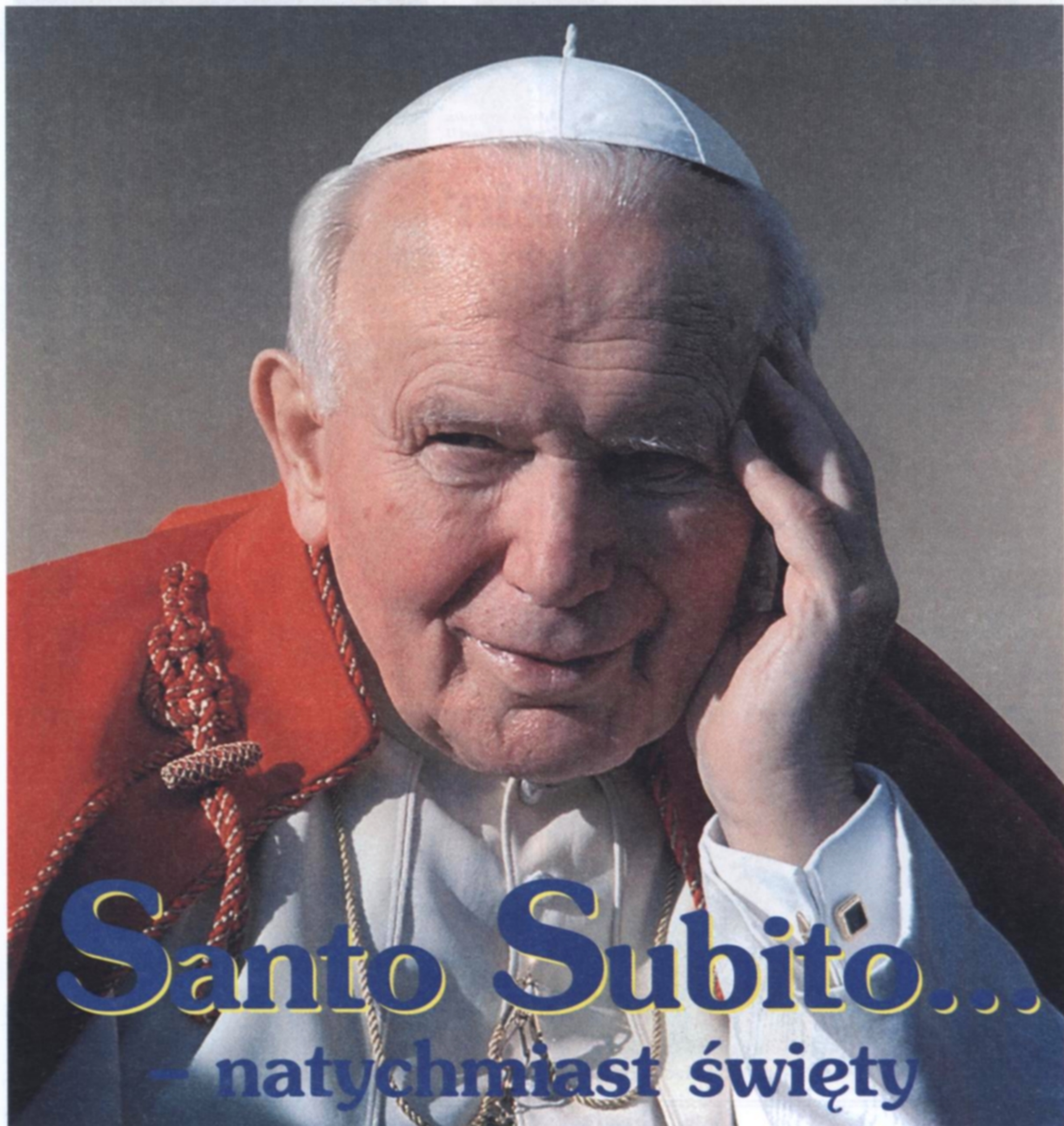
ORNONTOWIC

WYDANIE SPECJALNE

CENA 1 ZŁ

MAJ 2005

Santo Subito...

- natychmiast święty

Apostolskie Błogosławieństwo Ojca Świętego udzielone wiernym parafii w Ornontowicach i księdzu proboszczowi Jerzemu Kielbasie, dla którego najcenniejszą pamiątkę stanowi różaniec, jaki Jan Paweł II ofiarował mu z okazji srebrnego jubileuszu kapłaństwa

W rocznicę urodzin Jana Pawła II

18 maja przypada 85. rocznica urodzin Jana Pawła II. Dla jej uczczenia postanowiliśmy zebrać i opublikować w specjalnym wydaniu „Głosu Ornontowic” pamiątkowe fotografie mieszkańców naszej gminy, którzy przeżyli niezapomniane chwile spotkania z Ojcem Świętym. Być może nie są to wszystkie świadectwa tych szczególnych kontaktów, a być może nie było okazji do ich uwiecznienia. Dziękujemy jednak wszystkim, którzy zdecydowali się udostępnić te bezcenne pamiątki. Ich wymowa jest bardzo różna. Niektóre zdjęcia pochodzą z oficjalnych audiencji, inne ze zorganizowanych pielgrzymek i miejsc papieskich wizyt. Każda z fotografii niesie ze sobą ładunek indywidualnych przeżyć uczestników spotkań z Ojcem Świętym i o każdym z takich spotkań można by wiele opowiadać... Dla potrzeb niniejszej publikacji ograniczyliśmy się jednak do pokazania samych tylko fotografii, aby zaprezentować ich jak najwięcej.

Pamiątkowa fotografia i dokument z błogosławieństwem, którego Ojciec Święty udzielił siostrze Marii Leonissie Dragon

MARZEC 1993 R. – pierwsza parafialna pielgrzymka z Ornontowic

LUTY 2005 R. – pochodzący z Ornontowic ks. Marek Kotyczka podczas spotkania z Ojcem Świętym w Watykanie

4 LIPCA 2000 R. – Ojciec Święty podczas objazdu Placu Św. Piotra; obok – grupa pielgrzymów z Ornontowic

1989 R. – spotkanie z Ojcem Świętym podczas wycieczki do Rzymu

11 SIERPNIA 1989 R. – Castel Gandolfo

LIPIEC 1990 R. – Bazylika Św. Piotra

1991 R. – członkowie chóru „Jutrzenka” w Bazylice Św. Piotra

20 WRZEŚNIA 1990 R. – audiencja w letniej rezydencji papieskiej, Castel Gandolfo

PAŹDZIERNIK 1991 R. – Bazylika Św. Piotra

1991 R. – spotkanie z Ojcem Świętym w Bazylice Św. Piotra, wycieczka Orbisu z Rybnika

Pontyfikat w liczbach

26 lat – tyle trwał papieski pontyfikat, był on trzeci w historii pod względem długości (dłużej papieżami byli święty Piotr – 34 lub, jak podają inne źródła, 37 lat – i Pius IX, który sprawował władzę nad Kościołem przez 31 lat)

478 – liczba błogosławionych, których kanonizował Jan Paweł II (w tym 9 Polaków)

1318 – tyle osób beatyfikował (w tym 154 Polaków)

150 – liczba uroczystości kościelnych poświęconych procesom beatyfikacyjnym i kanonizacyjnym

1,6 mln km – taką trasę odbył Papież podczas swych podróży

104 – liczba pielgrzymek, jakie odbył podczas pontyfikatu

132 – tyle krajów odwiedził podczas 26-letniej działalności

586 – tyle dni spędził, pielgrzymując po świecie

9 – liczba wizyt w rodzinnym kraju – Polska była krajem, który Papież odwiedzał najczęściej; wielokrotnie odwiedzał też USA (7 wizyt), Francję (6 wizyt), Meksyk i Hiszpanię (5 wizyt)

48 tys. – ilość kilometrów, jakie przebył podczas swojej najdłuższej pielgrzymki – było to w 1986 r., odwiedził wówczas Daleki Wschód i Oceanię

1020 – tyle audiencji generalnych zwołał Ojciec Święty podczas swojego pontyfikatu, gościł na nich 1350 przedstawicieli świata polityki

49 – największa liczba audiencji, jaką odbył podczas jednego roku (1983)

2400 – tyle przemówień wygłosił w czasie swego pontyfikatu

1,5 mln – największa liczba wiernych, jaka wysłuchała Papieża podczas wszystkich audiencji w 1979 roku

232 – liczba kardynałów mianowanych przez Ojca Świętego

Wśród publikacji papieskich znajduje się: 14 encyklik, 14 adhortacji, 11 konstytucji apostolskich i 43 listy apostolskie.

„Jan Paweł Wielki, pielgrzym po świecie”, Times Polska

(...) Powtórzmy za Leszkiem Kołakowskim: Nie było w dziejach człowieka, którego słowa słyszałoby tylu ludzi, co jego słowa. Jesteśmy mu wdzięczni nie dlatego, że w naszym wieku brutalnym i okrutnym, pełnym przemocy i chciwości, świat na lepsze odmienił, ale i dlatego, że jeśli tak wolno powiedzieć, nas samych najlepszymi uczynił. (...)

Tadeusz Kijonka, „Śląsk”, maj 2005; Narodowe Rekolacje

17 CZERWCA 1999 R. - Ojciec Święty w Gliwicach [zdj. z książki „Bóg zapłać za waszą świętą cierpliwość”; wyd. Oficyny Wydawniczej „Kwadrat” i Kurii Diecezjalnej w Gliwicach]

17 CZERWCA 1999 R. – grupa mieszkańców Ormontowic, która przybyła na spotkanie z Ojcem Świętym na lotnisku w Gliwicach

1986 R. – Maria, Andrzej i Krzysztof Kulawikowie podczas prywatnej audiencji w papieskiej bibliotece

1991 R. – spotkanie Ojca Świętego z żołnierzami w Zegrzu Pomorskim; pamiątkowa fotografia Marka Wiemickiego z okresu jego służby wojskowej

„Myśląc Ojczyzna...”

Ojczyzna – kiedy myślę – wówczas wyrażam siebie
i zakorzeniam,
mówi mi o tym serce, jakby ukryta granica,
która ze mnie przebiega ku innym,
aby wszystkich ogarnąć w przeszłość dawniejszą
niż każdy z nas;
z niej się wyłaniam... gdy myślę Ojczyzna – by zamknąć
ją w sobie jak skarb.
Pytam wciąż, jak go pomnożyć, jak poszerzyć
tę przestrzeń, którą wypełnia.

Karol Wojtyła, „Poezje wybrane”

2 kwietnia 2005 r.; godz. 21.37 – świat wstrzymał oddech... Śmierć Ojca Świętego Jana Pawła II poruszyła nie tylko wiernych Kościoła katolickiego. Dla nas, Jego rodaków, był to jednak cios szczególny. Wszak przez ostatnie ćwierćwiecze żyliśmy w epoce naznaczonej Jego Pontyfikatem. Znaczna część współczesnych nawet nie zna innego świata...

Ornontowice w dniach żałoby

W owych dniach – tuż przed Jego śmiercią – trwaliśmy jednak w modlitwie i skupieniu; a potem w bólu, po stracie Ukochanego Ojca Świętego. Zjednoczeni, wyciszeni, razem jak nigdy dotąd. Po stracie, której tak do końca nie sposób ogarnąć; w niejkiej pustce, której nie da się wypełnić. Myślami wędrowaliśmy do najprzeróżniejszych miejsc i chwil, kiedy Jan Paweł II swym przesłaniem stawał nam przed oczyma, wyznaczał moralne standardy egzystencji, prowadził ku Bogu drogą Chrystusa. Byliśmy bardziej lub mniej świadomi Jego obecności; ale wiedzieliśmy, że Jest. I już samo to dawało nam spokój, tworzyło ład, napawało dumą. Kiedy więc odszedł Ten, który w doczesnym świecie jawił się jako niekwestionowany autorytet, zamarliśmy w duchowym bezruchu pełni niepokoju o przyszłość.

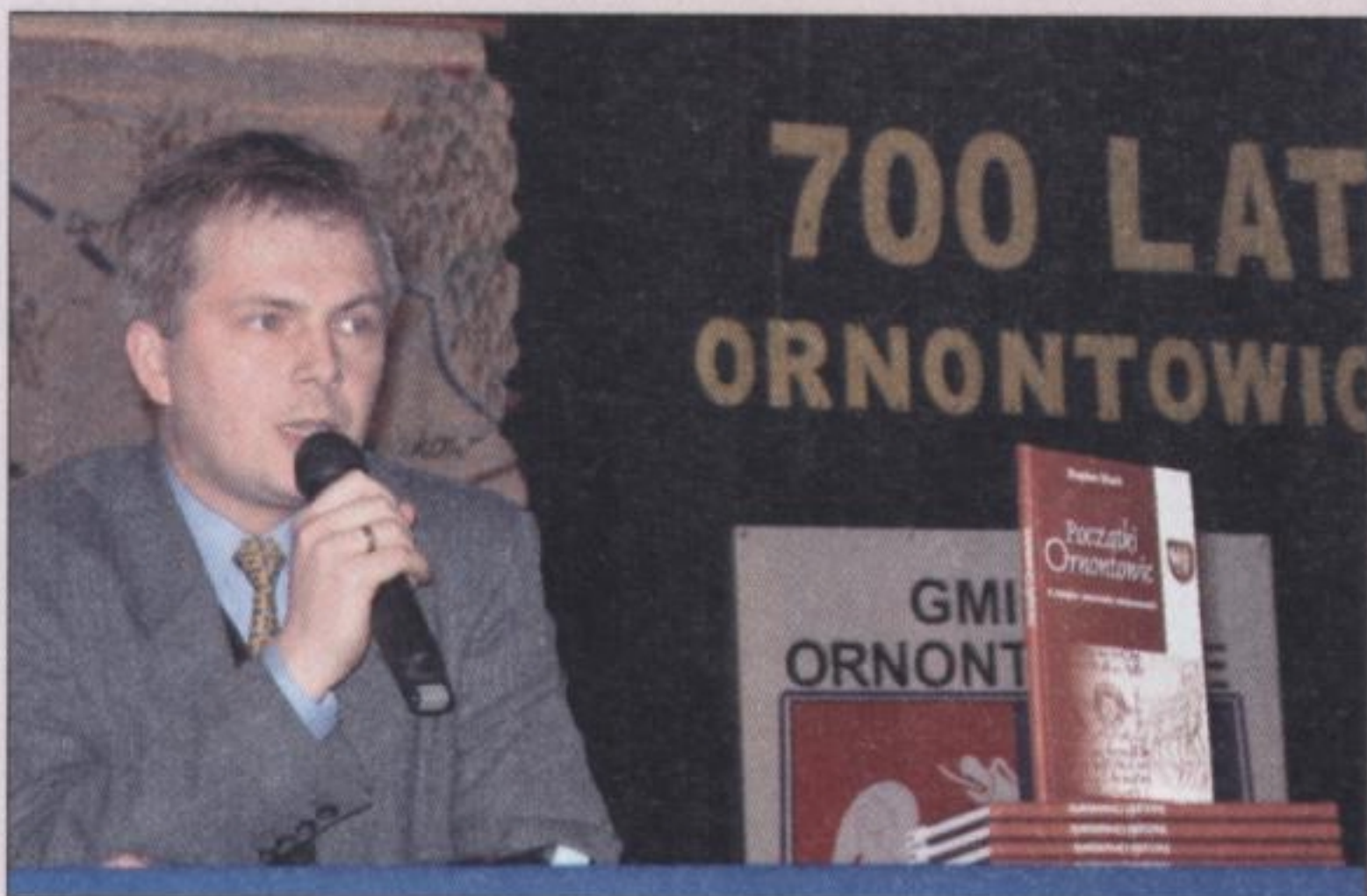
Od chwili śmierci trwaliśmy przy Nim w sposób szczególny. Sercem i myślami byliśmy w Jego rodzinnych Wadowicach, ukochanym Krakowie, na Placu Zwycięstwa w Warszawie, u stóp Bazyliki Św. Piotra; w tysiącach miejsc, gdzie oddawano Mu hołd. W pamiętną sobotę, tuż po obwieszczeniu całemu światu tragicznej wiadomości o śmierci Ojca Świętego, dzwony ornontowickiej świątyni rozbrzmiewały przez godzinę. Niebawem nasz kościół zaczął się wypełniać wiernymi, zaś przed ołtarzem stanął portret Jana Pawła II przewiązany czarną szarfą. W modlitewnym skupieniu doczekaliśmy północy... Podobnie było każdego wieczoru, od niedzieli do czwartku – o 20.30 różaniec, pół godziny później rozpoczynała się msza św., na którą z każdym dniem przybywało coraz więcej ornontowiczian. Główna ceremonia żałobna odprawiona została w czwartek. W jej trakcie pod wizerunkiem Ojca Świętego przedstawiciele władz samorządowych złożyli okazały wieniec przepasany wstęgą z napisem: „Ojcu Świętemu – Mieszkańcy Ornontowic”. Obraz Jana Pawła II i księga kondolencyjna wystawione były w naszej świątyni przez dwa tygodnie, do 2 maja. Tymczasem według zapowiedzi ks. proboszcza, przez rok – w każdy drugi dzień miesiąca – podobnie jak w dniach żałoby, o godz. 20.30 rozpoczynać się będzie modlitwa różańcowa, zaś o 21.00 msza św. w intencji Ojca Świętego i Jego rychłej beatyfikacji.

W dniach żałoby także w naszych Ornontowicach na budynkach publicznych i prywatnych zawisły opatrzone kirem flagi. Wizerunek Ukochanego Ojca Świętego wyglądał zza wielu naszych okien. Pality się znicze i świece. Niemal każdy na swój sposób starał się oddać cześć Ojcu Świętemu i na swój sposób przeżywał Jego odejście...

...Druga połowa maja A.D. 2005... Minął czas narodowych rekolekcji. Warto jednak będzie nieraz wrócić pamięcią do Dni Wielkiego Pożegnania. Wszak „Santo Subito” to znak naszym czasów, które dzięki Ojcu Świętemu wiemy jak przeżyć. Daj Panie Boże, aby w zgodzie z nauką i przesłaniem jednego z najznamienitszych Twoich Sług.

13 maja br. nowo wybrany papież Benedykt XVI, w trakcie spotkania z duchowieństwem w laterańskiej Bazylice św. Jana, ogłosił rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego Jana Pawła II.

700 lat Ornontowic Inauguracja

22 kwietnia przewodniczący Rady Gminy Alfred Konarski i wójt Kazimierz Adamczyk zainaugurowali w Gminnym Domu Kultury obchody 700-lecia Ornontowic. Pierwszą część okolicznościowego spotkania wypełniła prelekcja dr Bogdana Klocha, autora publikacji poświęconej początkom naszej miejscowości; w drugiej wystąpili uczniowie miejscowych placówek oświatowych, prezentując program artystyczny. Prócz działaczy i pracowników samorządowych w spotkaniu tym uczestniczyli m.in. przedstawiciele organizacji społecznych oraz instytucji i zakładów pracy funkcjonujących na terenie Ornontowic.

Pytania o początki należą bodaj do najbardziej frapujących, także w odniesieniu do społeczności zamieszkującej określone terytorium. Wszak nie sposób odnieść się do współczesności gdyby miała być ona zawieszona niejako w historycznej próżni. Stąd potrzeba szukania odniesień do tego co minione, odległe, zamierzchłe, potrzeba pielęgnowania tradycji, przechowywania pamiątek czy restaurowania zabytków. W najszerszym bowiem rozumieniu całość wszelakich przejawów ludzkiej działalności na przestrzeni wieków kształtowała tożsamość i kulturę danej społeczności, tak w aspekcie narodowym czy regionalnym, jak i lokalnym. Nie sposób jednak poprzestać na wybiórczym traktowaniu przeszłości, gdyż każdy niemal wątek historyczny rodził będzie pytania o poprzedzające go zdarzenia, co w konsekwencji rozważań zaprowadzi nas do pytania o początki; w tym konkretnym przypadku o początki Ornontowic.

Wszelkie dociekania w interesującym nas przedmiocie wykraczają poza możliwości poznawcze typowe dla badań historycznych ostatnich dziesięcioleci czy nawet wieków. Im głębiej bowiem chcielibyśmy sięgać w mroki przeszłości, tym trudniej będzie dotrzeć do materiałów źródłowych i tym skromniejszy będzie ich zasób. Mimo to poznanie najstarszych śladów przeszłości stało się dla nas wyzwaniem i niejako zobowiązaniem wobec potomnych. Mieliśmy jednak świadomość, iż najśmielsze nawet wywody bez rzetelnych badań i odpowiedniego aparatu naukowego pozostaną w gruncie rzeczy jedynie w sferze legend i mglistych domniemań. Dlatego zwróciliśmy się po fachową pomoc do mediewisty. Dr Bogdan Kloch w naszym przekonaniu spełnił te oczekiwania. Czy w sensie merytorycznym nam tylko to oceniać? Z pewnością nie, toteż dokładając i w tym względzie wszelkich starań bazujemy na autorytatywnej opinii, jakiej udzielił prof. Idzi Panic. Całość tych zabiegów pozwala nam wierzyć, iż w ręce Czytelników oddajemy publikację o walorach w pełni naukowych. Jej znaczenie dla kwestii edukacyjnych i kulturowych trudno byłoby przecenić.

W samej rzeczy 700-lecie Ornontowic jawi nam się jako szczególny jubileusz. Nie tyle powód do igrzysk, co do zaakcentowania wielowiekowej przeszłości, która winna napawać nas dumą. Nawet jeśli nie wszyscy podzielają entuzjazm, jaki towarzyszy świętowaniu tego typu rocznic, w moim przekonaniu już sama świadomość historycznego bogactwa stanowi przyczynek do jeszcze większego umiłowania naszej Małej Ojczyzny.

„Początki Ornontowic”, Przedmowa

30-lecie ornontowickiego Koła Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów

23 kwietnia odbyła się uroczystość z okazji 30-lecia istnienia ornontowickiego Koła nr 23 Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów. Jubileuszowe obchody zainaugurowano mszą św. odprawioną w miejscowym kościele parafialnym.

W okolicznościowym spotkaniu wzięło udział 170 członków i zaproszeni goście. Uroczystość była oczywiście okazją do krótkiego przedstawienia historii Koła nr 23 oraz uhonorowania najbardziej zasłużonych działaczy. Czterech członków za działalność społeczną otrzymało złote odznaki Związku przyznane przez Zarząd Główny w Warszawie. Wśród odznaczonych znaleźli się: **Maria Owczarek, Irena Hapeta, Mikołaj Machulik i Bolesław Magdziorz**. Ponadto dwudziestu członkom tej organizacji wyróżniającym się w działalności społecznej wręczono okolicznościowe dyplomy. Odznaki i dyplomy wręczali wójt **Kazimierz Adamczyk**, przewodniczący Rady Gminy **Alfred Konarski** oraz **Jani-na Malik**, przedstawicielka Zarządu Rejonowego w Rybniku.

Działalność ornontowickiego Koła opiera się na Statucie Polskiego Związku Emerytów i Rencistów. Obecnie miejscowe Koło prowadzi głównie działalność rekreacyjno-wypoczynkową. Każdego roku Zarząd Koła sporządza wykaz wczasów, pielgrzymek, wycieczek i innych imprez. Taki wykaz otrzymuje każdy członek Koła, a już do stałych punktów należą: Dzień Seniora, Spotkanie Oplatkowe i Pielgrzymka do Lichenia.

Obecnie ornontowickie Koło Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów liczy 209 członków. Współpracuje z Gminnym Domem Kultury i miejscowym Kołem Gospodyń Wiejskich. Prowadzi także kronikę, w której rejestrowane są najważniejsze wydarzenia. Zarząd Koła spotyka się na swych posiedzeniach dwa razy w miesiącu (w każdy pierwszy i trzeci piątek), w godzinach od 12.00 do 14.00, w salach Gminnego Domu Kultury. (-)

Z okazji przypadającego jubileuszu wszystkim Członkom tej zasłużonej dla ornontowickiej społeczności organizacji składamy najserdeczniejsze gratulacje.

GEOS
ORNONTOWIC

KWARTALNIK SAMORZĄDOWY GMINY ORNONTOWICE

Redaguje zespół. Redaktor naczelny: Robert Ratajczak

WYDAWCA: Rada Gminy Ornontowice; 43-178 Ornontowice, ul. Zwycięstwa 26a

REDAKCJA: Gminny Dom Kultury i Biblioteka; 43-178 Ornontowice, ul. Zwycięstwa 26

Skład: Pracownia Usług Komputerowych „KompART”; 44-234 Czerwionka-Leszczyny, ul. B. Jesionka 49

Druk: Zakład Poligraficzny „TOMPOL”; 43-187 Orzesze-Zawiszc, ul. Pszczyńska 50. Nakład: 800 egz. ISSN 1425-2252

Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za treść ogłoszeń i reklam, nie zwraca materiałów nie zamówionych oraz zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów i redagowania nadesłanych tekstów.